

50-53. *Naamloos*. Op en tussen de beide bolwerken ten westen van de Leuehavenmond staan op 17de eeuwse kaarten een zestal standaardmolens aangegeven. Ze zijn in 1584 nog niet bekend³⁸). Ze moeten dus tegen het eind van de 16de en in het begin van de 17de eeuw zijn gebouwd. Op de plattegrond van Balth. van Berckenrode, 1626, zien we ter plaatse drie standaardmolens aangegeven. Een ervan is al weer verdwenen op de kaart van J. de Vou, 1694. Ten noorden van het drietal stonden nog twee andere standaards, terwijl er ook één draaide ten zuiden van de weg naar de Schiedamsepoort. Twee van de oorspronkelijke standaardmolens werden later tot stenen bovenkruiers, de Oranjeboom en de Pelikaan.

GORTMOLEN

54. *De Goudsbloem*. In 1703 is er sprake van de molen 'de Goutsblom' buiten de Delftsepoort dezer stad. In 1722 wordt melding gemaakt van de 'Mole de Goudtbloem'. Was een hoge stenen bovenkruier. Nadat hij geruime tijd zonder kap en wieken had gestaan werd de molen, destijds algemeen bekend als de Peperbus, in 1890 afgebroken in verband met de verbetering van de toegangsweg naar het station.

Stond aan het Slagveld ten zuid-westen van de Schiekade.

LOODWITMOLENS

De oorsprong van de loodwitindustrie ligt in het duister. Ze kreeg in 1659 vaste voet in Rotterdam en aan het eind van de 17de eeuw zijn hier al tien loodwitmakerijen bekend. Ze lagen, in verband met de aanvoer van de benodigde grondstoffen, steeds in de nabijheid van het water. Hoe werd loodwit gemaakt? Wel, men liet lood smelten, goot het dan in repen en plaatste die in een met bepaalde vloeistoffen gevulde pot. Deze werd afgesloten en in mest gezet. Door broei kwamen azijdampen vrij die het lood aantastten en een witte schelpachtige massa vormden. Daarna werd het loodwit gemalen en met water tot een fijne pap aangelengd. Dan volgde droging en vermenging met andere stoffen en tenslotte werd het opnieuw gedroogd. Vooral tegen het eind van de 18de eeuw beleefde de loodwitindustrie in Rotterdam een grote bloei.

55. *Het Noorderkwartier*. In 1722 vermeld als 'loodwitmolen met huysinge ende erve', staande en gelegen op de hoek van de singel buiten de Delftsepoort. In 1728 wordt in een notariële akte genoemd 'de Loodwitmolen 't Noorderkwartier'. Niet als windmolen vermeld.

56. *De Hazewindhond*. Eerste vermeldingen uit het begin van de 18de